

ARNHEMISCHE

SCOUWANT.

De prijs dezer Courant, die genogd uijfmaal... wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Donnerdag, Vrijdag en Zaterdag is...

ZONDAG 8 MARCH.

De prijs der Advertentie is, van het 1ste tot 4de... regels, f. 1.00, en van het 5de tot 10de... 20 centen, behalve 35 centen voor elke plaatsing.

Pruisische berichten.

Pr. U. S. S. In de Krakauer Zeitung moet bekend zijn gemaakt, dat de koninglijke poolische regering zich nog in Frankrijk bevindt. Winders wordt nog als volkomen medegedeeld...

te Krakau, vooget adjutant bij het physisch kabinet... te Krakau, vooget adjutant bij het physisch kabinet, en Alexander Gregorowski, een jonge energieke...

Van den Rijn, 4 maart. De kwestie aangaande de eene algemeene opheffing der Rijstollen... bij de respectieve overstaten verstrekt maar niet tot eene eindbeslissing te kunnen komen...

ENGELAND.

Londen, 4 maart. Registreren heeft het Lagerhuis zich in comité vergaderd over het ministerieel voorstel... nopens de granen en rechten, en de heer Villiers deed eene motie...

In de zitting van gisteren werd de discussie in comité over het amendement van den heer Villiers voortgezet. Vele leden, die voor den gouvernementsmaatregel hadden gestemd...

Frankrijk, 4 maart. In de zitting der Kamer van Afgevaardigden van heden, heeft de heer Lherbette opheffingen gevraagd aan de ministers aangaande de ongelukken, die bijna dagelijks op de spoorwegen voorvallen...

Men spreekt hier nog altijd van het te verwachten bezoek te Toulon van den grootvorst-troonopvolger van Rusland, waar men bijzonder aan hecht, omdat het de hoelheid, die tuschen de beide hoven heerscht...

Meer dan 4450 inschrijvingen zijn dit jaar voor het museum van de Louvre genomen. De commissie van beoordeeling houdt zich zes uren daags bezig...

Op den spoorweg van Saint-Etienne naar Lyon heeft een ontzettend ongeluk plaats gehad. Twee treinen zijn in volle vaart tegen elkander gestooten...

Te Giberie, departement van de Aube, diert een officier van het keizerrijk in zestig-jarigen ouderdom. Zonder bloedverwanten of vrienden, arm, ellendig...

... van het beklagde geschrift, hooger be-
... zijn voor den koning, terwijl, in het
... op pag. 14 en 15, aan hetgeen door den ko-
... als zijne persoonlijke gevoelens omtrent de her-
... die grondwet in de troonrede is gezegd, een
... en lasterlijke zin en uitlegging is gegeven,
... door welke de waardigheid van zijn gezag is aange-
... en zijn persoon is gesmaad, gehoond en gelas-
... dat wel is waar, in het beklagde geschrift
... wordt te kennen gegeven, dat men die troonrede
... niet aan den koning wijt, en daardoor den schijn heeft
... wettig aannemen, alsof men den koning zelven niet
... had willen beledigen, doch dat het geschrift zelf deze
... verklaring ten stelligste lozenstraft, terwijl uit hetzel-
... blijkt, dat het gericht is tegen den
... koning. Met de duidelijke bedoeling om zijne waar-
... aan te raken en zijn persoon te honen en
... te smaden;

Overwegende, eindelijk, dat het uit de herhaalde
bekenentis van den appellant wettig en overtuigend is
gebleken, dat hij het beklagde geschrift heeft gedrukt,
uitgegeven en verspreid; dat hij dit heeft gedaan met
wille en met volkomen kennis van deszelfs inhoud,
dat hij de verantwoordelijkheid voor hetzelfde heeft
op zich genomen, zoo als blijkt uit de processtukken
en bijzonder uit het proces-verbaal van de terecht-zit-
ting der assisen van de eerste zitting van den 11en ja-
nuarij; zoodat de appellant door den eersten regter te recht
is schuldig verklaard aan het hem ten laste gelagde
misdrif, en ook ten opzichte van de toepassing der
strafwet het vonnis van den eersten regter wel en te-
recht is geweest;

Regtdoende, enz. Ontzegt aan den appellant zijne
gevoelens en vordering tot staking van het
geding; verwerpt de voorgeselde exceptiën van nie-
tigheid, enz.; vernietigt het appel, en bevestigt het
vonnis van den eersten regter, waarvan is geappel-
leerd, naar vorm, inhoud en strekking; met last, dat
hetzelfde geheel en volkomen effect zal sorteren; —
met verdere veroordeeling van den appellant in de
kosten van het hooger beroep.

De heer VAN HALL zal van dit vonnis cassatie
aanteekenen. (0.)

Ingezonden stukken.

**Bevelend arrest van het Hof van
Gelderland in sake den uitgever der
Arnhemse Courant, gewezen door de
heeren mrs. JACOB BAU, vice-president,
NICOLAAS VAN DE WALL, GERARD JEAN
SCHNEITZER, THEODORUS MAR-
CELLUS, ALLOISUIS BAYON, VAN LAMS-
WERDE, BERNHARD VAN DER RENNE,
BERNARD GUTBERGHE SNEHLAGE, raads-
heeren.**

Wij zijn thans in het bezit van het voorgeseld
arrest, door het Hof van Gelderland tegen den uitge-
ver der Arnhemse Courant gewezen, en zullen over-
zigtig de inhoud daarvan, en de overwe-
gingen, welke daarin zijn vervat, met de hier toe
bevallende de gedeeltelijke historische vermelding van
het geding ter eerste instantie, en als hier ter sake
woning afdoende. Wij beginnen met de vijfde over-
weging en trekken daarbij aan de beide volgende
overwegingen, dewijl deze drie te zamen eigenlijk
éene overweging uitmaken.

Ten einde in geene dwaling te vervallen, nemen
wij die drie overwegingen letterlijk uit het arrest
over:
Overwegende, dat alzo in deze behoort te wor-
den ondersocht en bevestigd, of door de verschillende
overwegingen voorkomende in het aangehaalde nummer
der Arnhemse Courant, van 1 november 1845,
van de bestaande wettelijke verordeningen,
in verband met de troonrede, koning boosaardig-
lijk openbaar is aangevallen, en of bovendien de
troonrede des koning op gelijke wijze is gesmaad of
beledigd, het geformuleerde artikel in den aanhef
van het arrest, dat bepaald in al deze zin-
neden, even als doorlopend in het geheele artikel,
de troonrede het onderwerp is, waarover de schrij-
ver zijne meening heeft geuit, en aan zijne lezers heeft
geopenbaard; dat, mitsdien de jongste troonrede den
schrijver diep heeft gegriefd.

Wien het hart warm klopt voor vorst en vader-
land, moet de jongste troonrede diep gegriefd
hebben; en voorts eenige zinsneden lager:

Want wij noemen het laster, eene troonrede als
de tegenwoordige te willen doen doorgaan voor een
staatsstuk, hetwelk achting verdient; vervolgens:
de Nieuwe Rotterdamse Courant behoefde waar-
schijnlijk niet den bal op te werpen der vooronderstel-
ling, dat de heer VAN HALL de steller der troon-
rede zijn zou; — het geheele stuk ademt de on-
kieschheid, de verwantenheid, de onbeschoftheid,
den transactie-geest van den verdediger der slechte
grondwet en der bedorvene aardappelen; en ein-
delijk:

Wil men die troonrede lezen zonder stuiptrek-
ningen of flauwten; — men houdt de arjnsflesch
in de eene, de troonrede in de andere hand;

O, dat bepaald in al deze zinsneden, even als
doorlopend in het geheele artikel, de troonrede het
onderwerp is, waarover de schrijver zijne meening
heeft geuit, en aan zijne lezers heeft geopenbaard;
dat mitsdien de jongste troonrede den schrijver diep
heeft gegriefd.

dat het GEHEELE STUK (de troonrede) ONKIESCHHEID,
VERWANTENHEID EN ONBESCHOFFHEID ademt; en

dat men die troonrede niet zonder flauwten of
stuiptrekkingen lezen kan;

dat, welke wending of uitlogging men ook aan het
geheele geformuleerde artikel geven wil, het, echter
vaststaat, dat door den schrijver in de hierboven aan-
gehaalde zinsneden, betrekkelijk de troonrede, aan den
koning wordt ten laste gelegd, van tot de verlegen-
worfingers van het Nederlandsche volk van den troon-
rede te hebben gehouden, welke geene achting
verdient; welke onkieschheid, verwantenheid, en on-
beschoftheid ademt, en wel in die hooge mate, dat
die troonrede niet zonder flauwten of stuiptrekkingen
gelezen worden kan; dat, buiten twijfel, het bij
éene plegtige gelegenheid openbaar voordragen en
uitspreken eener rede, welke, met bovengemelde ge-
breken behebt, de opgenoemde gevolgen bij de toe-
hoorders zoude te weeg brengen, den persoon des
redenaars van eené verachtelijke zijde zoude doen
kennen en hem als onkiesch, verwanten en onbeschoft
aan de verachting zijner medeburgers zoude bloot-
stellen.

Het hof oordeelt, dat bepaald in al deze zin-
neden, even als doorlopend in het geheele artikel,
de troonrede het onderwerp is, waarover de schrij-
ver zijne meening heeft geuit, en aan zijne lezers heeft
geopenbaard; dat mitsdien de jongste troonrede den
schrijver diep heeft gegriefd.

Wij moeten hier in de allereerste plaats opmerken,
dat wij de troonrede in ons land en bij onzen rege-
rings-vorm steeds beschouwd hebben en nog beschou-
wen als het werk der ministers, of, zoo wij een mi-
nisterie hadden, als het werk van het ministerie.
Deze beschouwing is geene uit de lucht gegrepen
beoachting; het is eene beschouwing, welke wij
met alle onafhankelijke denkbeelden in den lande,
met de leden der verleggenwoordiging, de heeren DE
EMPERAAR, BÉCAC, VAN GOELSTEIN, WAN DAM VAN ERBEE,
kortom met de geheele Tweede Kamer, met alle regts-
leerden ten onzent, ja zelfs met het Hof van Gelder-
land gemeen hebben; eene beschouwing, overigens,
welke dat men ook bij ons moet, dewijl het eene vol-
gemaakte en onafbreukbare deel van een eeuwig man, een ver-
plichting is, welke de heer VAN HALL, die in de troonrede
dat alles gewatten en beschrijft, als een deel van de
lands-regering kleeft. In nader bijzondere, de Rotterdamse
Courant en met het oog op den stijl, de
woorden, de zeggwijze, de samenstelling der troon-
rede, hielden wij ons moede overtuigd, dat hier de
minister, die namens zijne mede-ministers, en uit de
bouwstoffen, door dezen aan hem verstrekt, de troon-
rede moest hebben opgesteld, niemand anders kon
zijn dan de heer VAN HALL. Wij zagen alzoo en
zien nog in de troonrede van dit zittings-jaar enkel en
alleen en niets anders dan het werk des heeren VAN
HALL en met het oog op de troonrede, zooals zij daar
voor ons lag en met het oog tevens op den steller,
zamen ons de troonrede onkiesch, onbeschoft en ver-
wanten voor. De onkieschheid, onbeschoftheid en
verwantenheid der troonrede, het werk, in onze oogen,
van den heer VAN HALL. — Van wien verweeten wij die
eigenschappen der troonrede anders dan aan den
heer VAN HALL? En wien zal er met eenigen grond
van ten laste kunnen leggen, dat het ons doel was,

daarmede den koning te beledigen? Wie zal of
durfen beweren, dat wij daarmede werkelijk belee-
digd hebben den koning? Integendeel, en verre van
dien. Juist door den heer VAN HALL, als den door ons
gepresumeerden steller der troonrede aan te vallen we-
gens de onkieschheid enz. welke hij, de heer VAN HALL,
naar onze bevinding, aan den inhoud en vorm der troon-
rede gegeven had, juist door daaruit een punt van
beschuldiging tegen den heer VAN HALL te maken; —
juist daardoor maakten wij ons, zoo was onze innige
overtuiging, verdienstelijk jegens den koning. Wel
verre van hem, den koning, de schuld te geven der
onkieschheid enz. welke de troonrede, naar ons ge-
voel, ademde, verweeten wij zulks aan den stel-
ler, den heer VAN HALL. En wel verre van den ko-
ning iets onaangenaams of smadends toe te zeggen, of
zulks te willen of te bedoelen, trokken wij partij
voor den koning tegen den heer VAN HALL. Deze
bedoeling, dit feit ligt ontegenzeggelijk in onze woer-
den zelve. Ons geheele artikel over de troonrede is
blijkbaar gericht tegen den heer VAN HALL. Wij ach-
teden het verre beneden de waardigheid en het stand-
punt des koning, dat Z. M. eene leedzame troonre-
de tot de verleggenwoordiging hield; die troonrede
beschouwden wij als het werk des heeren VAN HALL
en hem rekenden wij het aan, dat hij den koning
zulke woorden in den mond gelegd had; hem, den
heer VAN HALL, vielen wij daarvoor en deswege naar
hem, den heer VAN HALL, beschuldigen wij, den
koning onkiesche woorden te hebben in den mond
gegeven. Wij nemen, en het ware ook overbodig te
geen onzer woorden terug: de troonrede, als het
werk des heeren VAN HALL, beschouwen wij als onkiesch,
enz. maar wij blijven, en naar aanleiding onzer
betoeling, en naar aanleiding onzer woorden, er
ten stelligste tegen protesteren, dat wij den koning
iets hinderlijks of smadends gezegd, of iets dergelijks
bedoeld hebben. Alles, wat wij veroordeelende ont-
rent de troonrede hebben ter meer geschreven; treft
das enkel en alleen den steller daarvan, die onze
meening den heer VAN HALL, niet den koning.

In de VIIde overweging en bepaaldelijk in de woer-
den: dat mitsdien de jongste troonrede den schrijver
diep heeft gegriefd, rekent het geldersche Hof het
ons als een verwijt aan, dat wij ons door die troon-
rede gegriefd, diep gegriefd gevoelden. Het openbaar
ministerie te Zwolle en te Arnhem heeft eene beledig-
ende beoachting der troonrede als geformuleerd ver-
klaard; zelfs het Hof van Gelderland met die toe, en
nu zal datzelfde Hof het tot een punt van beschuldiging
tegen ons maken, dat wij ons door de troonrede diep
gegriefd, gevoelden, en dat gevele openbaard.
Maar, ik bid u van welke woorden het Hof spreekt in
's Heijls naam, die hij eene beschouwing der troonre-
de, bedienem? Zal men wel mogen
zeggen: de troonrede is niet aangenaam; maar
niet: de troonrede is grievend? De troonrede is
niet aangenaam is zeer zeker al eene zeer zacht
beoordeelende uitdrukking, zoo men die uitdrukking
mag bezigen; zal men ongetwijfeld ook van de
troonrede mogen zeggen: de troonrede is onaangenaam;
en naar gelang dier onangenaamheid zal men,
hoeh wel het versterkend woordje zeer daarbij ge-
geven, zonder juist onderscheiden te worden. Is
nu eene troonrede zeer onaangenaam, dan zal men,
in stede dier beide woorden, roetscher wel het enkele
woord grievend mogen gebruiken; want wat zeer
onaangenaam is, is toch ontegenzeggelijk grievend.
Stelt men eene troonrede, die minister onaangenaam
is, als grievend aan, zal wel ongetwijfeld gelijk
staan met diep grievend; en zoo komen wij van
zelf tot de gevolgtrekking: uit de leer van het open-
baar ministerie en van het geldersche Hof, dat
men van eene minister onangenaam troonrede
zeggen mag: de troonrede is diep grievend. De jongste
troonrede, nu, was zij niet diep grievend, en
en zo ja, ontegenzeggelijk? Voorwaar, het
gevoel was de jongste troonrede, naar ons ge-
voel, en dus niet diep grievend, en de troonrede
is het en wij zeggen het ministerie onangenaam van
rechteren na: vandaar, hermening, (dat grondwet)
rekenen wij het land verloren! De troonrede stel-
de die hermening in het eerste verschiep en alzo,
naar onze meening en overtuiging, het mogelijk
verlies van het land in de nabijheid. Wie zal
na eenig schrijver ten kwade dadden, — zal
zal het hem niet tot eere aanrekenen, dat hij,
in de overtuiging, dat het land zijn dwoning;

